

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות ויקהל פקודי - ויקרא תשפ"ג ♦ עלון מס': 110

השגחה שבועית

עסקים של שער הבטחון

ידידי ר' משה מבית שמש, עוסק בליווי עסקים. הוא מייצג לבעל עסק, ומסייע לצמיחתו ולהגדלת הרווחים. יש לו עיקרון חשוב: כאשר הוא מלווה עסק מסוים, הוא נמנע מללוות עסק מתחרה באותו אזור. אם לשם דוגמה הוא מלווה עסק למכירת תוספי תזונה, הוא לא יסכים להעניק ליווי לחנות טבע הממוקמת באותו אזור, באותה תקופת זמן. יום אחד מתקשר אליו אחד מבעלי העסקים המשתמשים בשירותיו, ואומר: "שמעתי שפלוני ביקש ממך שתלווה את העסק שלו, ולא הסכמת".

"נכון, כי זה נוגד את העיקרון שלי. הוא פתח עסק דומה לשלך".

היהודי לא מתרגש, "אני מבקש ממך שתעזור לו ותלווה אותו עם כל המקצועיות שלך".

"אני לא מביין" תמה ר' משה, "בדרך כלל אנשים מתנגדים שאני אקח עסק דומה לשלהם ברדיוס של שני קילומטרים, ואתה מבקש שאני אלווה עסק שהוא ממש דומה לעסק שלך, ונמצא באותה השכונה, ועוד באותו הרחוב, של העסק שלך?".

"תביין", החזיר לו היהודי, "לפני שגיליתי את האור של שער הבטחון חשבתי כמון, אבל עכשיו, אחרי שברוך השם כבר כמה חודשים שאני לומד בקביעות 'שער הבטחון', אני מאמין בכל לב שאין מי שיכול להועיל או להזיק לי, כי אם ברשות הבורא.

אני רק חושב: למה הקדוש ברוך הוא הביא אלי את הניסיון של המתחרה? כי הוא רוצה ממני עוד אמונה ועוד בטחון. הוא רוצה שאכניס ללב כמה שיותר עמוק, שהוא קל זן ומפרנס לכול, ורק הוא נותן לחם לכל בשר. וכשאני עוזר למתחרה, אני מוציא לפועל את החיזוק באמונה, והאמונה היא זו שמביאה את השפע הגדול ביותר".

מדעים לראות איך שכל מהלך החיים משתנה בזכות האמונה. שני אנשים מתהלכים בעולם, עם אותם הניסיונות. לשניהם יש עסק, ולשניהם פתחו עסק מתחרה. לשניהם יש ילדים בשידוכים, ולשניהם ירד שידוך. זה מחפש דירה זה מחפש דירה, זה איחר את ההסעה וזה איחר אותה, ומה רב השוני ביניהם. יהודי שחי עם האמונה רואה את הכול זוהר באור יקרות, הכול מאיר וזורח, הכול לטובתו. בכל מעידה הוא רואה את התקומה.

אמונה כה חזקה מגיעה רק על ידי לימוד בקביעות. קביעות בלימוד ספר שער הבטחון, קביעות בשמיעת קו השגחה פרטית. הקביעות היומיומית מכניסה ללב פנימה כי השם הוא האלוקים - אין עוד מלבדו.

שבת שלום ומבורך,
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

רווח בזה ובבא

השם, והוא יתברך בוודאי יעזור לו. אבל אם עדין לא שמע על הגישה הזאת, והוא חושב שהוא בעצמו מתכנן הכול, ומה שלא הולך לו, זה בגלל כל השליימזלים שהתקבצו סביבו, אז הוא מאשים את כל העולם, הנהג, השכן, האישה, הילדים, האורחים, הבוס והפקיד... הם כולם אשמים, ויש לו עכשיו שעה שלמה כדי לבעוס על כולם.

הכעס מביא איתו דברים קשים, מכאובים וקשים, ועל זה אמר הכתוב (תהילים לב) "רבים מכאובים לרשע". לעומת זאת מי שמתחזק בביטחון, מבין שה' רוצה רק בטובתו, וגם כשהוא נקלע למצוקה הוא מאמין בחסד שבדבר, ולכן "הבוטח בה' - חסד יסובבנו".

ועל זה מובא פירוש במדרש רבה, שה'רשע' וה'בוטח' הם אותו אדם עצמו: **אפלו רשע וחזר בו, הקדוש ברוך הוא מקבלו, שנאמר: והבוטח בה' חסד יסובבנו.**

רבים מהמפרשים עמדו על דיוק זה. הרי כבר ידוע לנו שמי שחזר בתשובה הקב"ה מקבלו, ואם כן מה בא מדרש זה ללמדנו?

אלא שלא מדובר ברשע פורק עול, שהולך ברירות ליבו ועושה ככל העולה על רוחו. מדובר כאן ביהודי טוב שמקים מצוות ואף מהדר בהן, אבל במשך חייו יש כמה מעשים שעליו לתקן. מעשה לא טוב נקרא

כאן 'מעשה רשע', אולם האדם במהותו הוא צדיק, פעם, כאשר רבי הקדוש קיבל מכה באצבעו הקטנה, אמר על עצמו: 'רבים מכאובים לרשע'. וכי רבי לא ידע שהוא צדיק? אלא שלפי דרגתו הגבוהה, היה איוה חסרון שבשלו קרא לעצמו כך.

על כן, נלמד מזה, כי אמנם כל אחד יודע במה הוא לא מושלם, אלו נסיונות יש לו ומה עליו לתקן, אבל אם הוא יתחזק בביטחון ומאמץ את לבבו לצפות לישועת ה', הקב"ה ברחמי המרובים יראה לו את חסדו, וירויח את גמול הבטחון, הן בעולם הזה והן בעולם הבא. ויהי רצון שנתחזק תמיד בשמחה, ונזכה לחסדים נראים ונגלים, אמן.

(מתוך שיעור 12 בשער הבטחון. לשמיעת השיעור הקישו 4 לאזור בחירת השפה, או בחיוב ישיר 02-3011904).

בועז ניגש לחברו ניסים ומברכו בהתרגשות גדולה, "מזל טוב על הזכיה בחנות הפירות והירקות. שמעתי שזכית בתפוח באה, אדום ויפה! ומזל טוב גם על הזכיה בהגלה הארצית, דירת שמונה חדרים במרכז ללא משכנתא!"

נו, מה אתם אומרים, וכי אפשר להתרגש מזכיה בתפוח כמו מזכיה בדירה? זה דבר חולף, וזה עומד. זה שווה כמה פרוטות, וזה שווה כמה מיליונים. מזה אוכלים ונגמר, ומזה משאירים ירושה לנכדים... איך בכלל מצא בועז קשר בין שני הדברים?

התמיהה הזאת עולה, כאשר רבינו כתב בפתיחה: **אבל הבוטח בה' ילוונו גמול בטחונו בעולם הזה ולעולם הבא.** וכי איך אפשר להשוות את הגמול בעולם הזה, לגמול בעולם הבא? הרי כל תענוגי העולם הזה ותפנוקיו, אינם כלום לעומת עונג העולם הבא, ואיך משווה רבינו את שניהם בנשימה אחת?

אלא ההסבר הוא כך: כשיהודי מתחזק בביטחון, ומרוויח את השלווה בעולם הזה, ממילא הוא פותח לעצמו צינורות של שפע רוחני בעודו חי כאן. הוא מגיע להישגים גבוהים יותר ברוחניות, ליותר תורה, ליותר מצוות ומעשים טובים, וכך יוצא שהגמול הגשמי הוא בעצם רוחני. שווה להתחזק בביטחון, רק כדי לחיות כאן חיים גשמיים טובים ומאושרים. רק עבור זה כבר כדאי להתאמץ, כי התוצאה תהיה חיים מרוממים יותר, שמחים יותר, ומלבד השכר השמור לבוטח על עצם הביטחון, הוא יגלה שיש בידו הרבה יותר כוח, זמן ורוגע לקיים מצוות.

יש מי שמתכנן את יומו. עכשיו, בין פורים לפסח, יש לאנשים הרבה תוכניות. צריכים להשיג כספים, להספיק עבודה, לקנות פה ולמכור שם, לארגן בבית ולסדר בחוץ. היום עמוס עד השמים, והוא יוצא לדרך. ומה קורה כשנתקע חצי שעה בפקק, ומאחר את הפגישה עד שהיא מתבטלת? אם הוא מתחזק בביטחון, הוא מרוויח שעה של אמונה, ממשיך את סדר יומו ברוגע, ופנוי לחשוב על פתרונות. מאמין שהכול מאת

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארגן ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבלגיה 0-380-844-28

מדרום אפריקה 87-551-8521 • מארגנטינה 3988-4031 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מלונדון - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

מורשת בית אבא

היום התפללתי בביתו של רבי חיים קנייבסקי זצ"ל, שם פגשתי את בנו שיבלחטי"א. הוא סיפר לי, שלפני שבועיים הוא ערך שבת אופרוף ברמות. בני המשפחה משני הצדדים הוזמנו, וכך התכוננו בשמחה לסעודות של כמאה איש. הקייטרינג הוזמן, הכול היה מאורגן כיאורגן, ועכשיו נותר לסדר פרט חשוב. רבי חיים זצ"ל, כמו שנוהגים רבים יראים ושלמים, נהג לעשר כל דבר מאכל, זאת גם אם האוכל בהכשר מצוין. בנו של ר' חיים מחזיק במנהג אביו, ושלח את אחד מבניו לאולם, כדי שיעשר את האוכל שהקייטרינג הביא.

הבן מגיע לאולם ומגלה שאין בו שום דבר. לא אוכל ולא שתיה, לא חלות ולא יין, לא בשר ולא דגים. הוא התקשר לאחראים, בירר פה ושאל שם, עד שהתברר כי הקייטרינג טעה בכתובת של האולם, והניח את האוכל במקום אחר לגמרי, הרחק מהמקום שנקבע.

תוך זמן קצר שינעו את כל האוכל לאולם הנכון, וכך זכו לעשות את השבת בשמחה, ולענג את השבת בברבורים ושלי ודגים.

מה היה קורה לו הבן לא היה מגיע בערב שבת לעשר את האוכל? מתי היו מגלים את הטעות הכל כך משמעותית, והאם היתה אפשרות להעביר את האוכל ממקום למקום בשבת עצמה? האם היה אוכל לאורחים הרבים?

אין זאת אלא, שהשמירה על המנהג שמרה על השמחה שתהיה בשלמות.

(יום שלישי פרשת משפטים תשפ"ג, צהרים, סיפור 3, מס' סיפור 32668. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחור בחירת השפה.)

לא פחות מאלף

בתאריך המתאים שקבעו הרשויות, אספה אשתי את כל המסמכים שקשורים למשכורת שהיא מקבלת מעבודתה, ופנתה למשרד להנהלת חשבונות כדי שיחשבו את השכר שלה, כדי לקבל את התגמולים שהיא אמורה לקבל. אחרי שדיברה איתם, ועדין לא סיכמה סופית שהיא מעוניינת בשירות שלהם, היא שינתה את דעתה, והחליטה שהיא יכולה להתמודד בעצמה עם הפרוצדורה. היא פנתה בעצמה לגורמים המתאימים, וקיבלה את המענק ללא קשר למשרד אליו פנתה.

במשרד דווקא הבינו שהיא מעוניינת בשירות, ולא רק בשירות זה אלא בכלל השירותים שניתנים ללקוח קבוע. כך יצא שבסוף השנה היא קיבלה דרישה לתשלום בסך 1,200 שקל.

אשתי טענה שהיא בכלל לא סיכמה דברים ברורים, ובוודאי היא לא הפכה ללקוחה קבועה, אבל במשרד טענו, "טיפלנו בניירת שלך ומגיע לנו שכר".

עבר זמן מה, החוב העיקר עליה והיא התקשרה לבקש שיוותרו לה על החוב. ההנהלה הסכימה לרדת לאלף שקל, ובזאת הסתיימה השיחה. החוב המשיך לרחף בתחושה של חוסר צדק, ובינתיים לא נעשה דבר.

ביום מן הימים נערכה בשכונתנו מגבית דחופה למען טיפול רפואי דחוף של נערה חולה. העניין נגע לליבי, והתחייבתי לתרום אלף שקל. לא שהיה לי ברור מניין אשיג אותם, אבל ידעתי שאעשה מאמצים להביא את הסכום החיוני. החברים דיברו על כך, שמעניין הדבר שאת המגבית הזאת מנהל ארגון ארצי, ולא הארגון המיוחד לעירנו המעטירה.

כמה ימים אחר כך החלו ספקות לעלות במוחה של רעייתי. היא נזכרה במשרד ההוא, ופתאום חשבה: מי יודע, אולי אני חייבת להם כסף? עד כמה שקשה להיפרד מאלף שקלים, קשה עוד יותר להגיע לעולם העליון ולגלות שלא העבירו אותם לתעודתם. היא התקשרה למשרד, ושם ענתה לה המזכירה: "בדיוק אתמול דיברתי עם המנהלת על החוב שלך. היא אמרה שאם לא היית מרוצה, היא מוכנה לוותר על החוב, בתנאי שתיתנו את הכסף לצדקה לארגון מסוים. אם את לא חייבת לנו, הזכות תהיה שלך, ואם את חייבת - הזכות תהיה שלנו".

המזכירה נקבה בשם הארגון שעורך את המגבית לנערה, ויהי לפלא. אלף השקלים שהתחייבתי להביא ביטלו את החוב למשרד. שוב ראיתי, שמלתת צדקה לא מפסידים כלום.

(יום ראשון פרשת בשלח תשפ"ג, בוקר, מס' סיפור 32306. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחור בחירת השפה.)

תמונה מוכרת מאתמול

מספר אברך מבית שמש: אשתי מנהלת גן ילדים בתוך הבית, ובדרך כלל היא זאת שגם מקבלת את ילדי הגן בבוקר ושולחת אותם בצהריים. באותו בוקר קיבלתי אני את ילדי הגן, וכך גיליתי שבין הילדים יש ילד ששם משפחתו זהה לשם המשפחה שלנו. קשרתי שיחה עם אביו, התעניינתי אצלו מיהו ומהו, וכך גם נודע לי שהוא קרוב משפחה.

למחרת פגש אותי יהודי ואמר לי, "מצאתי רב קו עם שם זהה לשם המשפחה שלך. אולי אתה מכיר את האדם שמצולם פה?" הוא שאל והראה לי את הרב קו.

מה שמחתי לגלות את פניו המוכרות של קרוב המשפחה החדש שגיליתי אתמול, ניבטות מהכרטיס. התפעלתי לשמוע שהמוצא מסתובב כבר כמה ימים עם המציאה הזאת, ורק היום, למחרת המפגש עם האבא של הילד, הוא שאל אותי על הכרטיס שמצא. הכרטיס היה טעון בסכום כסף רציני, ואני שמחתי על שזכיתי להשיב אבדה לאברך שהקרה די לפניי רק יום קודם לכן.

(יום שלישי פרשת משפטים תשפ"ג, בוקר, מס' סיפור 32659. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחור בחירת השפה.)

כוחם של תפילה וחיזוק

אף פעם לא היה לי קל מדי בפרנסה. מאז שהוטלו ריחיים על צווארי, אני מוצא את עצמי מתמודד עם הצורך להשיג עוד פרנסה ועוד פרנסה. מישוהו אמר פעם שאנו אומרים בסליחות 'כעני בפתח', כי העני, עם כל הקושי, מסתדר איכשהו במשך השנה, אבל כשמגיע פסח... אז הוא כבר לא יכול לסמוך על יכולותיו הדחוקות, והוא עומד ומשווע לעזרה.

כך עמדתי אני, עני לפני פסח, והתחננתי לפני ה' יתברך שלא יטשני ולא יעזבני, ולכבוד פסח יריק עליי ברכה מרובה, להכניס את היום טוב בהרחבה גדולה. בכיתי על כך, שפכתי דמעות, וביקשתי רחמים באופן מיוחד.

במקביל החלה אשתי בעבודות הניקיון לקראת הפסח. היא סידרה את ארון הבגדים, וכדרך בנות ישראל עמדה ובדקה, איזה בגד עודנו ראוי לשימוש, ואיזה כדאי למסור לאחרים או לזרוק. בין הבגדים נתקלה בבגד שאינו עומד בכל גדרי הצניעות. הוא אמנם היה יפה לטעמה, אבל הצבע היה בולט מדי, והיא החליטה בגבורה לזרוק אותו מהבית. בשעה שפינתה את הבגד, היא התפללה לה' בכל ליבה, שבזכות ההתחזקות בצניעות והוויתור על הבגד, ישלח לנו ה' את כל צרכי הפסח בהרחבה גדולה.

עלו התפילות מכאן והחיזוק משם, וראה זה פלא. אני הולך ברחוב, וחבר מתקשר אלי ואומר, שעכשיו מתקיימת חלוקה של סלי מזון לפסח, והוא לא צריך את הסל המיועד לו. "תוכל לקחת את הסל שמיועד לך". באתי לשם, ואני רואה שמדובר בסל נכבד ביותר:

כל אלו שיצטרפו
עד יום ראשון
פרשת צו ד' ניסן
בשעה 22.00 בלילה
א"ה המגזין יגיע אליהם
הביתה לחג הפסח

השגחה פרטית
לכל המשפחה
שיצא לאור בעזרת ה'
לקראת חג הפסח הבא
עלינו לטובה

הצטרפו
עוד היום
למשפחת המנויים
על המגזין החדש

אלפים כבר
הבטיחו לעצמם
ביטחון!

ספרים מסוכנים

מדבר מרדכי מביתה. אני מלמד בכיתת חיידר. בוקר אחד כשאני מגיע לכיתתי, אני מצייץ בדלת הכיתה המקבילה, ורואה על שולחן המלמד ארגז מלא בספרים ישנים. מעניין, חשבתי לעצמי, נראה שהוא התחיל לסחור בעתיקות. שיהיה לו בהצלחה... לא הספקתי לשאול אותו על הדבר, והנה כעבור כמה ימים הוא אומר לי: "אתה חייב לשמוע סיפור! כזה סיפור לא שמעת מעולם!"

זה מה שהוא סיפר:
יש לי בן יקר מאוד, חביב ומתמיד, אתה מכיר אותו, פרח של ילד ברוך השם, מתנת הקל. יום אחד בסוף חודש אב, הוא הביא הביתה ארגז של ספרים ישנים מהגניזה, ושאל אם אני מסכים שכל זה יהיה אצלנו בבית, סתם ככה, כי זה נראה משהו מעניין. אמרתי לו, "זה באמת מעניין, אולי אפשר למכור את הספרים העתיקים האלו ולהרוויח קצת".

הארגז הונח בבית במקום כלשהו, וכמעט שנשכח. לא היה לי זמן לטפל בו במרוצת היום, בעומס של תחילת שנת הלימודים, החגים והשמחות ב"ה. עתה, בשלהי החורף, החלטתי שאני מטפל בהם. הבאתי אותם לחיידר כדי שחברנו ר' שאול, שמבין בספרים עתיקים, יגיד לי 'מבינות' עליהם.

הוא רק ראה ספר אחד וממש נחרד. "אלו ספרים מסוכנים מאוד!" אמר לי ר' שאול. "זהו פירוש אפיקורסי שכתב משכיל רשע. לא רק שאסור ללמוד בספרים האלו, אלא אפילו להחזיק אותם בבית אסור. תזרוק אותם".

אני עוד חלמתי על רווח כספי כלשהו, ושאלתי אותו כמה לדעתו אוכל להרוויח אם אציע אותם למכירה. "משוהו כמו חמש מאות דולר", הוא אמר, "אבל אל תעשה כלום לפני שאתה שואל רב".

שאלתי רב, והרב נחרד לא פחות. "אל תמכור אותם ואל תתעסק איתם. עטוף אותם היטב בדבק רחב, רשום עליהם 'לא לפתוח בשום אופן' ואל תכניס אותם הביתה". עשיתי כדבריו, הספרים יצאו מהבית, ועדיין לא קלטתי כמה גורלי היה מעשה זה. עברו כמה ימים, והנה אני מקבל פתק מהמלמד, "הבן שלכם פורח! לומד כיאות, מתפלל בהתלהבות, ממש כמו בעבר!"

הפתק הזה הרחיב את לבבי באופן מיוחד. הן הקדמתי כי בני זה הוא פרח של ילד. כל אבא היה רוצה להתברך בבן כזה. והנה, מתחילת שנת הלימודים קרה לו משהו. פתאום הוא כבר לא היה מה שהוא. מין כבודות נמסכה באיבריו, מין עצבות לא מוסברת. הוא הפסיק להתעניין בלימוד, ובתפילה נעלמה ההתלהבות לגמרי. ניסינו להבין מה קורה לו, ניסינו לעזור לו, וכמובן התפללנו מעומק הלב שהקב"ה יושיע אותו ונראה ממנו נחת כמקודם, אולם דבר לא עזר. הוא הסתובב כבוי, וליבי יצא אליו.

הפתק מהמלמד עורר אותי לשים לב, כי אכן בימים האחרונים יש שינוי עצום לטובה בהתנהגותו של בני. ולפתע הייתה בי המחשבה: הספרים! הבן הביא את ספרי המינות הביתה ממש לפני תחילת שנת הלימודים, ועכשיו הוצאתי אותם! זה פשוט מאוד. עצם הימצאותם של הספרים הרעים, גרמה לרוח רעה שתעבור על בני. זה היה מחירי לחשוב על כך.

סיפרתי על כך לרב, והרב אמר שניצלתי מסכנה גדולה, ועלי לערוך סעודת הודיה. להודיע ולהתריע ולספר את חסדי השי"ת, השומר נפשות חסידיו.

(ע"ש פרשת משפטים תשפ"ג, סיפור 4, מס' סיפור 32742. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

הספר האחרון

מספר אברך מביתר: הבת שלי שאלה ספר מספריית בית הספר, וכשהגיע הזמן להחזירו היא לא מצאה אותו. היא חיפשה בכל הבית, וגם אני נרתמתי לחיפושים. כולם בדקו בכל מקום אפשרי, מעל הארונות ומתחת למגירות, עד שהתייאשנו. לבית הספר צריך להחזיר את אותו הספר בדיוק, ולכן פניתי לחנות ספרים גדולה כדי לקנות את הספר.

שאלתי את המוכר אם יש לו ספר בשם זה, והוא ענה לי, "אין. נגמרה. יש רק מהדורה חדשה, ששונה מעט מהמהדורה הישנה".

"אני צריך להחזיר ספר דווקא מהמהדורה הישנה", אמרתי, אבל המוכר לא ידע איך לעזור לי.

עוד אנחנו מדברים, והנה נכנס לתוך דברינו יהודי שעמד בסמוך. הוא אמר, "אבי היה המוציא לאור של ספר זה, ואני המפיץ. אם אתה רוצה, אוכל לבדוק במחסן אם נשאר לי עותק ישן".

הוא בדק, וכעבור כמה ימים יצר איתי קשר. "יש לי עותק אחרון מהמהדורה הישנה", בישר בשמחה. גם הוא גר בביתר, וכך הצלחתי להגיע אליו, לקנות את הספר ולהחזיר בדיוק את הספר הנכון לספריית בית הספר.

(יום שני פרשת תצוה תשפ"ג, בוקר, מס' סיפור 32960. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

בשר, מצות, מיץ ענבים, פירות וירקות. לקחתי את הסל שלו, וביקשתי מהאחראים שיאשרו גם לי לקבל סל כזה. הם אישרו, וכך הבאתי הביתה שפע רב, של שני סלי תמיכה נכבדים ביותר.

בהמשך ניגש אלי יהודי שאיני מכיר כלל, והוא אמר לי שאביו מחלק מצרכי מזון למשפחות לכבוד הפסח, והוא יכול לתת לי ארבע קילו מצות. כך המשיכו והגיעו אלי כל מיני אנשים, מבלי שאבקש מהם, ונתנו לי כספים ומצרכים, כך שהיה לנו הכול בהרחבה גדולה, כיאה וכיאות לבני מלכים.

יכולנו לראות בחוש כי התפילות והחזיונות הביאו עימם את השפע הגדול. כי רק עבר הפסח, ומצבי חזר להיות כמקדם, ממשיך ומתמודד בהבאת טרף לביתי. אין זאת אלא שכל ההרחבה של ערב פסח היתה לגמרי מחוץ לטבע ולמזל.

(יום חמישי פרשת כי תשא תשפ"ג, לילה, אידיש סיפור 3, מס' סיפור 32668. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

טוב שנסעתי הביתה

מספר ר' אריה אייזנבאך: לפרנסתי אני עוסק בשיפוץ מצבות. אנשים שדואגים לכבוד יקיריהם פונים אלי, כדי שאשפץ את מצבותיהם. אמנם לא כולם יודעים שאני הכתובת לכל מה שקשור לשיפוץ קברים, אבל יש אנשים שמכירים את הלקוחות הפוטנציאליים, והם אלו שמפנים אותם אלי.

באחד הימים שלקראת סוף השבוע, לעת ערב, סיימתי עבודה בהר המנוחות ופניתי לשוב לביתי. מה יהיה בשבוע הבא? לא היה לי מושג. לא היתה לי כל הזמנה לשבוע הקרוב, ואני ייחלתי לפרנסה. מרחוק ראיתי יהודי, מאותם מתווכים שמציעים לי עבודות מפעם לפעם. אמרתי לעצמי: אולי אגש אליו, אאחל לו 'לילה טוב', וכך הוא ייזכר בי?

הייתי כבר יגע מעמל היום. רציתי להגיע הביתה, וכדי לפגוש את היהודי היה עלי לערוך סיבוב. חככתי בדעתי, אבל ההקשבה הרצופה לקו השגחה פרטית הכריעה. לגשת לבן אדם כדי להזכיר לו את מקצועי, זהו ריבוי השתדלות. הריבונות של עולם יכול לשלוח לי פרנסה גם בלי זה.

מהרגע שהבנתי זאת, נעשה לי קל יותר. נסעתי ישירות הביתה, והנה לא עוברות שתי דקות ואני מקבל טלפון. ממי? מהיהודי שנראה לי ממרוחק בשהותי בהר.

"אתה נמצא באזור?" הוא שאל אותי. "אני בבית", עניתי לו.

"רציתי שתראה משהו. יש לי עבודה בשבילך". באותו רגע שמחתי על שלא ניגשתי לאותו יהודי. הן לא התאים לי בשלב זה של היום לגשת לקברים. כבר היה מאוחר, והנה הקב"ה שלח לי את הפרנסה דרכו, בלי להשתדל יותר מדי. אמרתי שכעת אני בבית, ובעזרת השם מחזר נראה איך להתקדם עם העניין שהוא צריך.

עוברות עוד שתי דקות, ויהודי נוסף מבקש עבודה, ברוך השם. שוב נוכחתי לראות, שאין שום טעם להרבות בהשתדלות, כשיודעים שהקב"ה שולח את הפרנסה המיועדת באופן מדויק, בחסד וברחמים.

(הבסחון היומי, יום חמישי, פרשת תצוה תשפ"ג. לשמיעת השיעור הקישו 2-0 לאחר בחירת השפה, או בחיגו ישר 02-3011905.)

חיגו עכשיו:

02-6246845

ניתן להצטרף גם בעמדת נדרים פלוס

תחת השם "מגזין השגחה פרטית"

הכניסו את האור הביתה!

הצטרפו עוד היום למשפחת המניינים:

ממשיכים עם מבצע ההשקה "מגלגלין זכות על ידי זכאי" מגזין נוסף בעלות דמי משלוח בלבד

מאמינים ומזכים

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

בנושא שיחייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה: האם אפשר לברך ולהודות על צרה שיש לזולת? וזה נוגע למעשה: אם יש בת בוגרת שמתעקבת בשידוכים, אזי לגבי הבת עצמה - זכותה להודות על הקושי שיש לה, אך לגבי החורים - הרי הרעה שיש להם היא משותפת גם לבת, ואיך הם יכולים להודות על צרה שיש לבתם?

שאלה מספר 62

זאת למודעי, שבהוראות למעשה בכל ענייני אמונה וביטחון צריך כל אחד לקיים לעצמו עשה לך רב. התשובות שמתקבלות מהקוראים החשובים, הן אך ורק כדי לדון ביהודי בסוגיית הביטחון, אבל להוראה למעשה שכל אחד ישאל את רבו.

הודיה על הרעה

הרב יוסף שחור מבני ברק: המקור להודות על הרעה הוא מהגמרא בפסחים (ג): "העולם הזה על בשורות טובות אומר 'ברוך הטוב והמיטיב', ועל בשורות רעות אומר 'ברוך דיין האמת'. לעולם הבא כולו 'הטוב והמיטיב'. ומדייקינן בזה (ראה מהרש"א וצ"ח שם), שאין הכוונה שלעולם הבא לא תהיה רעה, כי גם בעולם הזה כשאין רעה אין מברכין. אלא שאין דבר רע בא מהקב"ה והכול הוא לטובה, רק שבעוה"ז זה נראה כרעה, אך בעוה"ב נראה שהדבר הוא טובה. ממילא אין כאן הודיה על עצם הרעה, אלא על הטוב הגנוז בה. ומשכך כאשר גם לו יש סבל ברעה זו, ההודיה היא רק על הטוב השייך אליו, ואין כאן הודיה על הסבל של הרג.

בדעת ובתבונה

הרב שלמה אשכנזי מירושלים, הרב אברהם אהרן דושינסקי מבית שמש, הרב דוד לייפער מירושלים והרב שלמה יונגרייז מוויליאמסבורג: בשאלת השואל יש התייחסות לשני נידונים שונים. האחד: צרה שיש לזולת, ולו עצמו אין שום חלק בה. במקרה כזה בוודאי אין לו שום שייכות לברך או להודות על כך, ואדרבה זו ממש מידת אכזריות, וצריך להיות מיצר בצרתן של ישראל. המצב השני: כשהצרה משותפת, כגון כאן שבת אצל הוריהם וצרכים. במקרה זה, על הסבל של הבת אין להודות לברך, אך על סבלם הם יכולים לברך כעל כל רעה הבאה עליהם. אך וודאי וודאי שצריך לעשות זאת בדעת ובתבונה, שהבת לא תחשוב שההורים אינם מכירים בסבלה. וכאשר עושים זאת בפניה, צריכים להסביר ולפרט את יסודות הדבר, שאנו עושים זאת מצד קבלת הדין באהבה, ומתוך אמונה שהקושי הוא רק לטובה.

הרב מרדכי פסטימוס מאופקים, הרב מנחם כהן מירושלים והרב מנחם מנדל שטרנאוס מעפולה: יש המבארים את הכתוב בתהילים (יד, ו): "עצת עני תבישו כי ה' מחסהו" - בושח היא לכם שעצתכם לעני היא 'כי ה' מחסהו". בנוגע לצרה הבאה על זולתו, אין מקום להתחזק על חשבונו. אומרים בשם הסבא מקלם בדרך צחות כי בכל המידות אפשר להשתמש הן לטוב והן לרע, כדוגמת הגאוה, שיש להשתמש בה לעזות ודקדושה. כך גם באפיקורסות, החלק הטוב שבה הוא בנוגע לצרה של הזולת, ששם צריך להתמקד בחלקים אחרים, ולא באמונה וביטחון. ההודיה על רעה הבאה על אחרים, מגיעה מחוסר מודעות לקשיים העוברים עליה.

הרב משה פרידמן מירושלים: אומרים: "הגשמיית של השני

השפעה פרטית

מאז שהתחלתי להקשיב לבטחון היומי, כל היום שלי מתנהל אחרת. אני מלא חיוק, אני רגוע ויודע שהכול מתנהל מלמעלה. בשבילי הקו הוא כמו עירי של אינפוזיה, עירי חיוני של אמונה ובטחון. תודה רבה לכם, המשיכו הלאה.

מצד המקובלים

בשנה שעברה בחודש אדר תרמ"ח עבר חלוקת עלונים ביישוב שלם בארץ, למשך שנה. עשיתי זאת לזכות הבת שלי, שתמצא זיווג הגון, לזכות בני שייפקד ברע של קיימא, ולזכות הבן הקטן, שתהיה לו התפתחות תקינה. במהלך השנה ראיתי ניסים ונפלאות: הבת התארסה בתוך חודש וכבר התחתנה, לכן הגדול נולד בן, וגם הבן הקטן התחיל להתפתח בצורה מפתיעה.

מצד המומחים

הנצחה פרטית

לזכות **עידן ישראל בן טרו אסתר** ו**חוגי איריס נועה בת סוליקה** ויוצ"ח שיחיו שותפות בכל החיזוקים באמונה בזכות **שמואל צבי בן יטל קענדל** וכל משפחתו, **יוסף דב בער בן מלכה** וכל משפחתו, **פעטיא בת מלכה** וכל משפחתה להצלחה בכל העניינים, **משה בן מלכה** לזיווג הגון במהרה והצלחה בכל העניינים.

עלונים ל-40 בתי כנסת

לזכות **רעות בת לאה** לזיווג הגון במהרה בעילום שם להרחבה ועשירות מופלגת ובריאות הנפש שאזכה **שמחה בת קורין-חיה** למציאת חן בעיני כל רואי, פרנסה טובה, בקלות וברוח ללא עוגמת נפש. לזיווג הגון ולהצלחה בהשכרת הדירה עם דיירים טובים, נוחים ומיחמים

בעילום שם להצלחה בעסק ושיחיה הרחבה בלי חובות ולזיווג הגון לכן

קח גם אתה שותפות קבע בהפצת האמונה בעולם

ותזכה להבטחת הזורה למזכי הרבים: בניים ובני בניים יראים ושלמים

התקשר עכשיו

לקו השותפות 02.6313.742

העברה לבנק | **משלוח בדואר** | **בעמדות נדירים**
לאומי סניף 902 | **ת.ד. 5475** | **פולס על שם**
חשבון 57390056 | **ירושלים** | **'שער הבטחון'**

המעוניינים להפיק את העלון מוזמנים להתקשר למשרד ההפצה

בטלפון 02-5866-075

מענה אנשי בין 13:00 ל-15:00

ניתן להשאיר הודעה בלב שעות היעדרות ונחזור אליכם בסיד

משלוח העלונים יהיה ללא תשלום למפיצים 250 עלונים חודשית
בזמנית בקורות חלקה **או 20 עלונים במחיר משלוח בלבד**

מייל לשליחת ספורים: A023011902@GMAIL.COM

העלון יוצא לאור גם באדיש, אנגליה וצרפתית
לקבלת העלון במייל 7- B023011300@GMAIL.COM

נקודה מתוך שיעורו המופלא של הרב"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מליקווד רבי גרשון ליבמן זצוק"ל

ובא, מחפש אחרי בחורים ונערים, מקבצם למקום מחבוא ומלמדם תורה. מי חשב באלו הימים הארוכים על לימוד התורה תלמידים??? רבי גרשון לא התפעל משום דבר. פעל חודר מטרה, תוך סיכון עצמי ומסירות נפש ממש. בגטו, למול עיני הקלגסים הגרמניים ימ"ש, היה עומד ומתפלל בקול, לומד בקול, כמו יושב הוא בהיכל הישיבה הנובורדרוקאי. הארורים ימ"ש הטעימו אותו מנחת זרועם, אך הוא לא התפעל. מה הוא גוף עכור, לנגד כבוד שמים!! אלו שהיו איתו העידו, שבכל אותם ימים הוא היה פשוט בשמחה. המכות, ההשפלות - שום דבר לא שבר את רוחו. תמיד היה שמוח. אכן כן, זאת התוצאה של לימוד המוסר. רבי גרשון, שהיה עוסק תמיד בספר חובות הלבבות ובספר מדרגת האדם, זכה וזיכה את הרבים.

הארה פרטית

מתוך שיעורי המשפיעים ב'קו השגחה פרטית'

ביום כ"ט באדר חל יומא דהילולא של מורי ורבי, הגה"צ רבי גרשון ב"ר חיים אברהם ליבמן זצ"ל, מקים עולה של תורה בצרפת. מעת שהגיע לצרפת ועד לסוף ימיו, הוא כמעט ולא ידע את שפת המקום. אך חזקה עליו הכלל הנובורדרוקאי: "לא מי שידוע לדבר - מדבר, אלא מי שמדבר - יודע לדבר". וכך בשפתו, דבריו פילחו את הלבבות, נשאו פירות, והוא העמיד תלמידים לא לפים. ומה היה אומר לתלמידיו? תמימות, תמימות, תמימות, תמים תהיה עם ה' אלוקין. לא תירא מפחד פתאום. לא לפחד מכלום, רק ללכת אחרי ה' בתמימות. גם משואת רשעים כי תבוא, גם בעת שואה, כשקלגסי הרשע סובבים אותך, אין להתפעל, רק להיות בטוח על ה'. והוא לא רק סתם דיבר. שם בארץ ציה ואויב, בימי השואה הארורה, לא פסק מעבודתו בקודש. בתוככי הגטו בו היה כלאו, ייסד ישיבה ותלמידים. היה יוצא

שיעורי הרב"צ ר' יהודה מנדל שליט"א ממסרים מידי שבוע בעברית, אידיש ואנגלית בשלוחה 2 < (לאחר בחירת השפה)

דפיסה: פריינט-גוט

הכלית העלון הוא, לקרב את האדם לבורא עולם. חלילה שהוא יהיה זה שיפריע להתפיל ולשמוע קריאת התורה.